

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824011045
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824011045.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a Mgr. Jána Odnogu proti obžalovanému A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D. XXX, trestne stíhanému pre pokračovací prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 27. novembra 2025 prejednal odvolanie obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. apríla 2025, sp. zn. 20T/77/2024 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku všetky výroky o uložených trestoch a primeraných povinnostiach a obmedzeniach s tým, že ostatné výroky napadnutého rozsudku nie sú týmto výrokom dotknuté.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. A.

odsudzuje

podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 39 ods. 5 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa určuje obžalovanému skúšobná doba vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zák. po dobu trvania skúšobnej doby sa obžalovanému ukladá zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť podrobiť sa kedykoľvek na vyzvanie súdu, probačného a mediačného úradníka alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na alkohol za účelom kontroly dodržiavania zákazu požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 72 (sedemdesiatdva) mesiacov.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. apríla 2025, sp. zn. 20T/77/2024, bol obžalovaný A. A. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že „dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. na ulici E. F. G. č. X v H. pred diskoklubom E. potom, čo požil alkoholické nápoje nastúpil do svojho osobného motorového vozidla zn. I. I., evidenčné číslo: F., tmavomodrej farby, ktoré následne viedol po parkovisku, kde ho pred J. G., na ulici E. F. G. D. X K. H. zastavil pracovník SBS služby, ktorý sa pred vozidlo postavil a uviedol mu, aby sa opitý na aute nevozil a aby si z vozidla vystúpil, na čo sa ho obžalovaný snažil obísť tak, že začal s vozidlom cúvať, kedy zadnou pravou časťou vozidla počas cúvania nezvládol riadenie a narazil do zadnej pravej strany plastového nárazníka tam odstaveného osobného motorového vozidla zn. C. I., evidenčné číslo: L., šedej farby, ktorého majiteľom je spoločnosť L. L. L., a ktoré vozidlo na mieste odstavil F. M., D. G. N. L. L. L., so sídlom G., H. O. XX, IČO: XX XXX XXX, spôsobená škoda na majetku poškriabaním zadného nárazníka vozidla vo výške nepresahujúcej značnú škodu, následne sa obžalovaný snažil pracovníka SBS služby s vozidlom obísť a z miesta ujsť, kedy sa opakovane pracovník SBS služby postavil pred vozidlo a opakovane ho vyzval, aby viac vozidlo pod vplyvom alkoholu nevedol a vystúpil z neho, čo už obžalovaný poslušol a z vozidla vystúpil, následne sa na miesto dostavila hliadka Obvodného oddelenia PZ Prievidza vedená pod volacím znakom H. XXX v zložení poškodeného práp. G. A. K. a poškodeného nstržm. F. A. P., ktorí obžalovaného identifikovali a podrobili ho dychovej skúške na zistenie alkoholu prístrojom Dräger Alcotest 7510 OIML, výrobného čísla ARSL-0526, ktorou mu bola dňa XX.XX.XXXX v čase o 06.03 hod., nameraná hodnota 1,16 mg/l alkoholu, následne bol obžalovaný dňa XX.XX.XXXX v čase o 06.03 hod. v zmysle § 85ods. 2 Trestného poriadku obmedzený na osobnej slobode pre podozrenie zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona bol hliadkou polície vyzvaný, aby si odložil svoj ruksak do vozidla a aby si vozidlo zaistil a zabezpečil proti pohybu a proti krádeži, na čo obžalovaný pristúpil k zadným ľavým dverám vozidla, cez ktoré si odložil ruksak, prešiel k predným dverám, cez ktoré sa nahol a chcel zatiahnuť ručnú brzdu vozidla, pričom zozadu

z ľavej strany ho zabezpečoval poškodený práp. A. K. a z pravej strany poškodený nstržm. A. P., no aj napriek tomu sa mu podarilo urýchlene do vozidla nastúpiť, kedy sa začal správať agresívne a začal hliadke polície vulgárne nadávať, pričom hliadka polície voči nemu okamžite použila donucovacie prostriedky, opakovane ho vyzývala, aby upustil od protiprávneho konania a prestal klásť aktívny odpor, na čo však nereagoval a snažil sa vozidlo naštartovať, čo sa mu aj podarilo a počas zápasenia s členmi hliadky polície sa s vozidlom pohol vpred, kedy v predných ľavých dverách stál poškodený práp. A. K. a stále sa snažil za použitia donucovacích prostriedkov zamedziť obžalovanému v úteku a kráčal vedľa rozbiehajúceho sa vozidla, s ktorým prešli približne 4 - 8 metrov, kedy obžalovaný otvorenými ľavými dverami vozidla narazil do tam situovanej zvislej dopravnej značky "Zákaz státia", ktoré dvere sa nárazom zatvorili a privreli poškodeného práp. A. K. o vozidlo, kedy obžalovaného pustil a ktorý s vozidlom rýchlou jazdou pod vplyvom alkoholu odišiel preč, hliadka polície okamžite nastúpila do služobného motorového vozidla a vozidlo zn. I. I., evidenčné číslo: F., na služobnom motorovom vozidle prenasledovala až pred obec C., okr. H., kde obžalovaný na ceste III/1774 pred ľavotočivou zákrutou vedúcou do obce nezvládol riadenie vozidla, s vozidlom prešiel vľavo cez kovové zvodidlá až na miestnu lúku, kde vozidlo opustil a snažil sa utiecť preč, no následne bol hliadkou polície dobehnutý a za použitia donucovacích prostriedkov spacifikovaný, pričom poškodením kovového zvodidla o dĺžke 16 metrov spôsobil škodu na majetku spoločnosti N. O. Q. N. J., G. X, XXX XX Q., IČO: XXXXXXXX vo výške nepresahujúcej značnú škodu a ktorým konaním obžalovaného boli poškodenému práp. A. K. spôsobené drobné porania, a to narazený lakeť pravej ruky, pravé koleno a odreté predkoleno ľavej nohy, ktoré poranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie v R. G., bez sťaženia obvyklého spôsobu života.“

Za to bol obžalovaný okresným súdom odsúdený podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, aplikáciou

§ 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona okresný súd určil obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému po dobu trvania určenej skúšobnej doby obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ktorý zákaz bude kontrolovaný prostredníctvom technických prostriedkov – zariadením kontroly požitia alkoholu.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zdržiavať sa v obydli, t. j. na adrese C. D. XXX, S. H., a to každý deň nepretržite v čase od 19:00 hod. do 05:00 hod. nasledujúceho dňa, okrem vymedzených podmienok probačným a mediáčnym úradníkom, ktorého súhlas na vzdialenie sa z určeného miesta obydli je potrebný vopred. Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému povinnosť podrobiť sa kontrole uložených obmedzení a povinností technickými prostriedkami v zmysle zákona č. 78/2015 Z. z., ktorých použitie za splnenia podmienok sa nariaďuje.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 72 (sedemdesiatdva) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku okresný súd odkázal poškodenú spoločnosť L. L. L. so sídlom G., H. O. XX, IČO: XXXXXXXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to čo do výroku o treste, ako aj do výroku o ochrannom opatrení v neprospech obžalovaného. Obžalovaný podal proti citovanému rozsudku písomne v zákonnej lehote odvolanie čo do výroku o treste.

Prokurátor podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„Predmetný rozsudok prvostupňového súdu považujem vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného za zákonný a dôvodný a rovnako tak nemám žiadne výhrady voči konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Nestotožňujem sa však s výrokom o uložení úhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmienčným odkladom za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného, primeraných povinností a obmedzení v skúšobnej dobe v trvaní 3 rokov, neuložením trestu prepadnutia veci a výrokom o ochrannom opatrení - ochrannom protialkoholickom liečení ambulantnou formou, a to vzhľadom na okolnosti prípadu.

Súd svoje rozhodnutie o treste zdôvodnil tým, že pri rozhodovaní o treste zohľadniac osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, charakter a závažnosť trestnej činnosti, ako aj a okolnosti prípadu je dôvodný a spravodlivý úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorého výkon súd podmienene odložil na primeranú skúšobnú dobu v trvaní 3 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe a uloženia primeraných obmedzení a povinností, ktorých dodržiavanie bude kontrolované aj technickým zariadením, za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou. Súd mal za to, že na prevýchovu obžalovaného postačuje vplyvať uložením podmienčného trestu, prihliadnúc na skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, pričom predmetné odsúdenie má toho času už zahladené, priestupkovo doposiaľ postihnutý nebol, v podstate sa jedná o bezúhonného občana.

Obžalovaný sa odo dňa 14.07.2024 do dňa 11.12.2024 nachádzal vo výkone väzby, čo podľa názoru súdu už plní prevýchovný účel trestu, vedie riadny život, riadne sa podrobuje probačnému dohľadu a všetkým uloženým obmedzeniam a povinnostiam a taktiež sa podrobuje liečbe závislosti na užívaní alkoholických nápojov u A. B..

S uvedeným záverom súdu si dovoľujem nesúhlasiť. Trest odňatia slobody ukladaný v trestnom konaní je primárne koncipovaný ako nepodmienečný trest. Až za predpokladu splnenia zákonných podmienok upravených v § 49 Trestného zákona je súd oprávnený pristúpiť k podmiennečnému odkladu uloženého trestu odňatia slobody. Žiadny páchatel' trestnej činnosti nemá zákonný nárok na podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody, k tomuto možno pristúpiť len po splnení zákonných podmienok.

V predmetnej trestnej veci mám za to, že neboli naplnené podmienky podmiennečného odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody predpokladané ustanovením § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Mám za to, že pri rozhodovaní o treste resp. o podmiennečnom odklade výkonu trestu sa súd dostatočne nevysporiadal s komplexnými okolnosťami prípadu, predovšetkým so spôsobom spáchania trestných činov, ako aj s mierou zavinenia a osobou obžalovaného. Obžalovaný svojím protiprávnym konaním preukázal absenciu akéhokoľvek rešpektu voči verejnej autorite policajtom PZ. Protiprávne konanie obžalovaného bolo vulgárne, agresívne a násilnej povahy, čo sa prejavilo predovšetkým vo fyzickom napadnutí konajúceho policajta PZ, kedy dvere rozbiehajúceho sa vozidla privreli zasahujúceho policajta PZ po narazení do zvislej dopravnej značky o vozidlo, rovnako aj v závažných vyhrážkach smerujúcich voči prítomným osobám konajúcich v postavení verejných činiteľov, čím naplnil aj znak kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu útok na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona.

Napriek tomu, že obžalovaný bol v čase spáchania trestných činov v stave simplexnej alkoholovej opojenosti stredne ťažkého stupňa a prekonal aj vystupňovaný afekt strachu so skratovým konaním, nešlo o patický afekt. Schopnosť obžalovaného ovládať svoje konanie bola znížená ale nebola vymiznutá, pričom v čase skutku mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, z čoho je zrejme jeho vedomé úmyselné konanie. Obžalovaný je závislý od alkoholu po ktorého požití sa javí ako mimoriadne konfliktný, bez ohľadu na to voči komu svoje agresívne a násilne útoky smeruje, alkohol požíva z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením sa uvádza do alkoholovej opojenosti. V protiprávnom konaní mu nezabránila ani skutočnosť, že verbálne útoky ako aj fyzické napadnutie bolo smerované voči policajtom PZ, ktorí u občanov budia prirodzený rešpekt a autoritu. Zo záverov vypracovaných znalecký posudkov vyplýva, že obžalovaný alkohol požíva z vlastnej vôle, vlastným zapríčinením sa uvádza do alkoholovej opojenosti a z vlastnej vôle sa môže dopúšťať aj trestnej činnosti, preto mám za to, že účel uloženého ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou by bol najlepšie dosiahnutý v spojení s výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, aby sa zabránilo opätovnému protiprávnemu konaniu obžalovaného, najmä po požití alkoholu od ktorého je závislý a ktorý u neho vyvoláva agresívne správanie voči okoliu.

Vzhľadom na uvedené objektívne skutočnosti, nie je možné sa stotožniť s konštatovaním súdu, že boli naplnené zákonné podmienky pre podmiennečný odklad výkonu trestu, založené najmä na skutočnosti, že obžalovaný doposiaľ bol súdne trestaný len jedenkrát, priestupkovo doposiaľ nebol postihnutý, pričom z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný mal v konaní vedenom pod sp. zn. ORP-307/DI-SK-2011 uložený zákaz činnosti odo dňa 28.06.2011 do dňa 28.10.2014 za spáchanie priestupku podľa § 4 ods. 2 písm. a), c) a § 32 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená zároveň aj pokuta vo výške 600 eur. Obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný za totožnú trestnú činnosť, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/45/2021 zo dňa 01.06.2021, právoplatným dňa 23.06.2021 za prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmiennečným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 20 mesiacov, zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 24 mesiacov, osvedčil sa dňa 17.10.2023. Obžalovaný sa teda predmetného skutku dopustil relatívne krátko po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia a uloženého trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu z čoho je zrejme, že rešpektovanie spoločenským noriem je u neho problematické. V predmetnej trestnej veci tak osoba obžalovaného ani povaha trestnej veci podľa môjho názoru neumožňujú urobiť relevantný záver, že

na dosiahnutie účelu trestu nie je potrebný jeho výkon v ústave na výkon trestu odňatia slobody a obžalovaný zjavne nie je osobou, vzhľadom na ktorú možno dôvodne predpokladať, že na jeho nápravu a ochranu spoločnosti postačí podmienený odklad výkonu trestu.

V zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. U obžalovaného je s poukazom na zvýšenú závažnosť spáchaných trestných činov, najmä s ohľadom na následok a okolnosti trestnej činnosti, na mieste aby sa účel trestu dosiahol výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

V danom prípade si dovoľím taktiež nesúhlasiť s konštatovaním súdu týkajúceho sa neuloženia trestu prepadnutia veci, a to osobného motorového vozidla VIN číslo: zn. I. I., EVČ: F., tmavomodrej farby, T., nakoľko obžalovanému bol uložený trest zákazu činnosti vo výmere 72 mesiacov, čo má zabezpečiť ochranu spoločnosti a byť pre obžalovaného dostatočným ponaučením. V súvislosti s uvedeným uvádzam, že obžalovaný sa dopustil závažnej trestnej činnosti práve v súvislosti s vyššie uvedeným osobným motorovým vozidlom, ktoré priamo použil pri páchaní jednak pokračovacieho prečinu, ako aj spáchaného zločinu. Obžalovaný osobné motorové vozidlo šoféroval pod vplyvom alkoholu a bola len náhoda, že svojim protiprávnym konaním nespôsobil väčšie škody na majetku a závažnejšie zranenia osobám. Doposiaľ pre obžalovaného nepredstavovali dostatočné ponaučenie uložené tresty zákazu činnosti, ani nezabezpečili dostatočnú ochranu spoločnosti, preto som názoru, že uloženie trestu prepadnutia veci by v danom prípade s ohľadom na závažnosť trestnej činnosti nebol neprimeraný a ani nadbytočný.

Nakoľko uloženie úhrnného trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe a uloženia primeraných obmedzení a povinností, taktiež neuloženie trestu prepadnutia veci a uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, považujem za neprimerane mierne, navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne, v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Prievidzi, pracovisko Bánovce nad Bebravou vo výroku o treste a výroku

o ochrannom opatrení, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému A. A. sám podľa uložil podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona, § 41

ods. 1 Trestného zákona, úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2,

ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v druhej polovici zákonnej trestnej sadzby. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, § 74 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému uložil trest prepadnutia veci - osobné motorové vozidlo zn. I. I., EVČ: F., tmavomodrej farby, VIN číslo: T., ktoré sa ako doličná vec nachádza na dvore S. U. F., S. V. H. K. H. na J. O. XX v H. a podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.“

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu dodatočne písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovne:

„Z hľadiska rozsahu odvolania, toto odvolanie smeruje len voči výroku o treste, výroku o ochrannom opatrení, pričom výrok o vine týmto odvolaním nie je dotknutý. Odvolanie nesmeruje voči konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Podanie odvolania odôvodňujeme tým, že ako obhajoba máme zato, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona týkajúce sa zásad ukladania trestov a že teda uložený trest sa nám javí ako trest neprimerane prísny a teda nie spravodlivý. Zároveň súdu vyčítame, že sa nedostatočne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre možné rozhodnutie súdu o výmere toho ktorého uloženého trestu.

Napadnutému súdному rozhodnutiu ďalej vyčítame, že v nedostatočnom rozsahu zohľadnil aj iné tresty, prípadne sankcie/obmedzenia/povinnosti, ktoré spolu s ukladaným trestom odňatia slobody boli obvinenému v konečnom dôsledku uložené a ktoré tvoria ucelený systém potrestania obvineného. Nemožno odhliadnuť fakt, že obvinenému nebol trest odňatia slobody ukladaný samostatne, ale že popri tomto treste mu bol uložený aj napr. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu ako i výrazný počet obmedzení ako i povinností v rámci určenej skúšobnej doby. Zároveň nemožno opomenúť ani skutočnosť, že obžalovaný sa v zmysle rozhodnutia súdu by mal podrobovať obmedzeniam resp. povinnostiam, ktoré sú spojené s uloženým ochranným protialkoholickým liečením ambulantnou formou.

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, pracovisko Bánovce nad Bebravou sp. zn.: 20T/77/2024 zo dňa 14.04.2025 bol môj klient, obžalovaný A. A., nar.: 19.09.1991 uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, aplikáciou § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určil obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd uložil obžalovanému po dobu trvania určenej skúšobnej doby obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ktorých zákaz bude kontrolovaný prostredníctvom technických prostriedkov - zariadením kontroly požitia alkoholu.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zdržiavať sa v obydli, t. j. Na adrese C. D. XXX, S. H., a to každý deň nepretržite v čase od 19.00 do 05.00 hod. nasledujúceho dňa, okrem vymedzených podmienok probačným a mediačným úradníkom, ktorého súhlas na vzdialenie sa z určeného miesta obydli je potrebný vopred.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona je obžalovaný povinný sa podrobiť sa kontrole uložených obmedzení a povinností, technickými prostriedkami v zmysle zákona č. 78/2015 Z. z., ktorých použitie za splnenia podmienok sa nariaďuje.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. 1), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 72 (sedemdesiatdva) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť L. L. L. so sídlom G., H. O. XX, IČO: XXXXXXXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

K uloženému úhrnnému trestu, uloženému probačnému dohľadu a skúšobnej dobe.

Na úvod je potrebné uviesť, že obhajoba sa v plnom rozsahu stotožňuje s konštatovaním a právnym názorom zákonného sudcu, že na obžalovaného nie je potrebné v rámci generálnej ako i individuálnej prevencie pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody (tak, ako to v rámci svojho záverečného návrhu ako i podaného odvolania v neprospech obžalovaného žiadala okresná prokuratúra), ale že v jeho prípade je zákonným a spravodlivým trestom práve podmienenečný trest odňatia slobody.

Napriek tomu, že obhajoba s uložením tohto druhu trestu, t. j. s podmienenečným trestom odňatia slobody v napadnutom rozsudku súhlasí, výhrady obhajoby sa týkajú výmery tohto trestu (úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky) ako i dĺžky trvania skúšobnej doby vo výmere 3 (tri) roky.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyplýva, že môj klient sa obžalobného konania a svojej protispoločenskej činnosti dopustil jedine a výlučne v dôsledku predchádzajúcej konzumácie alkoholu a preto je prirodzené a zároveň správne, ak v rámci nastavených kontrolných mechanizmov a ukladaných sankcií sa ich povaha bude zameriavať práve na alkohol.

Obhajoba napadnutému rozhodnutiu vyčíta, že nedostatočne v prípade obžalovaného zväžil možnosť použitia § 39 ods. 1 Trestného poriadku a že súdom zistené okolnosti a pomery páchatel'a len mechanicky subsumoval pod ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona, pre použitie ktorého súd mal splnené podmienky a to vyhlásením obžalovaného o jeho vine uskutočnené na hlavnom pojednávaní, ktoré súd prijal.

Obhajoba dáva po pozornosti odvolacieho súdu tú skutočnosť, že hoci podľa vypracovaného znaleckého posudku z odboru Zdravotníctvo a farmácia č. 76/2024 obžalovaný v čase spáchania trestného činu bol v stave prostej alkoholickej opojenosti stredne ťažkého stupňa, do ktorej sa uviedol sám a dostal sa aj do stavu vystupňovaného afektu strachu so skratovým konaním, v dôsledku čoho jeho schopnosť ovládnuť svoje konanie bola znížená, ale nebola vymiznutá, pričom v inkriminovanom čase obžalovaný mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Hoci v napadnutom rozsudku zákonný sudca v rámci odôvodnenia rozsudku správne viac krát poukazuje na túto objektívne zistenú okolnosť, v rozsudku absentuje akákoľvek úvaha súdu, či v danom prípade nie je zákonný dôvod pre mimoriadne zníženie trestu a to podľa § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, podľa ktorého súd môže znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, „ktorý spáchal trestný čin v čase zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.“ Obhajoba má zato, že pri dôslednej zákonnej aplikácii ustanovenia § 39 Trestného zákona napadnutý súd mal použiť ust. § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a to vzhľadom na zníženú príčetnosť obžalovaného a skutočnosť, že mu bolo zároveň navrhované uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Do osobitnej pozornosti odvolacieho súdu dávam tú skutočnosť, že v tejto trestnej veci bol obžalovaný takmer 5 mesiacov väzobne stíhaný (od 14.07.2024 do 11.12.2024), z väzby ktorej bol prepustený uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 20T/77/2024 zo dňa 06.12.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 2 Tos/155/2024 zo dňa 11.12.2024, pričom v rámci rozhodnutia o prepustení z väzby na slobodu boli obžalovanému uložené viaceré povinnosti a obmedzenia, ktoré v zásade boli prevzaté aj do napadnutého rozsudku. Je teda potrebné konštatovať, že od prepustenia z väzby na slobodu za situácie, kedy napadnutý rozsudok ešte nie je právoplatný, obžalovaný je stále povinný dodržiavať povinnosti a obmedzenia uložené vo väzobnom rozhodnutí, okrem iného aj: zákaz vycestovať do zahraničia, povinnosť zdržiavať sa v danom obydli, zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok (ktorý je kontrolovaný technickými prostriedkami - zariadením kontroly požitia alkoholu), povinnosť podrobiť sa liečbe závislosti na užívaní alkoholických nápojov, zákaz vedenia motorového vozidla akéhokoľvek druhu. Vzhľadom na konštatovanie priebežnej správy z probačného dohľadu zo dňa 21.02.2025 je zrejme, že obžalovaný si k stanovenému dátumu riadne plnil všetky povinnosti a obmedzenia, že riadne spolupracoval s probačným a mediačným úradníkom v rámci nariadeného dohľadu a že na jeho strane neboli zistené žiadne nedostatky v rámci dohľadu alebo plnenia si určených povinností alebo dodržiavania určených obmedzení.

Vo vyššie uvedenej správe sa zároveň konštatuje, že v zmysle uloženej povinnosti podrobiť sa liečbe závislosti na užívaní alkoholických nápojov obžalovaný sa dobrovoľne prihlásil dňa 12.12.2024 v psychiatrickej ambulancii A. U. B. a že následne sa podrobuje stanovenej liečbe.

Vzhľadom aj na vyššie skutočnosti mám zato, že prvostupňový súd nedostatočne zväžil tú skutočnosť, že obžalovaný fakticky už začal proces svojej prevýchovy a to jednak svojim pobytom vo väzbe ako i následnými uloženými obmedzeniami a povinnosťami a toto všetko súd nedostatočne zobral do úvahy pri ukladaní samotnej výmery podmienenečného trestu odňatia slobody ako dĺžky trvania skúšobnej doby, ktoré podľa obhajoby by mali byť uložené v nižšej výmere/dĺžke.

Obhajoba nechápe snahu okresnej prokuratúry, ktorá v podanom odvolaní vykresľuje obžalovaného ako človeka opätovne porušujúceho spoločenské normy, na prevýchovu ktorého je potrebné vplyvať výlučne výkonom uloženého trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

Odvolaciemu súdu dávam do pozornosti uznesenie KS v TN, sp. zn.: 2Tos/155/2024-317 zo dňa 11.12.2024, kde tento súd v rámci konania o väzbe prijal všeobecný záver, v prípade obvineného nejde o „kriminálne narušenú osobu“.

Požiadavku prokuratúry na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obhajoba považuje za priamy rozpor s §33a ods. 3 Trestného zákona.

Obhajoba zároveň poukazuje na ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona a skutočnosť, že obžalovaný svojou trestnou činnosťou nezískal a ani sa nesnažil získať majetkový prospech.

K ochrannému protialkoholickému liečeniu.

Vo vzťahu k ukladanému ochrannému protialkoholickému liečeniu ambulantnou formou obhajoba v zásade k nemu nemá výhrady, nakoľko v čase vyhlásenia rozsudku boli zákonom splnené podmienky na jeho uloženie. V tejto časti však treba brať do úvahy fakt, že obvinený od 12.12.2024 sa podrobuje ambulantnej protialkoholickému liečbe (v súlade s rozhodnutím o prepustení z väzby na slobodu), pričom táto liečba v čase písania tohto odvolania naďalej trvá. Vzhľadom na predpokladaný čas rozhodnutia odvolacieho súdu o tomto odvolaní je však reálny predpoklad toho, že toto liečenie už bude z pohľadu lekára ukončené a jeho ďalšie trvanie nebude dávať žiadny zmysel/význam. Vzhľadom na fakultatívnu možnosť ukladania tohto ochranného liečenia súdom podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona nechávam odvolaciemu súdu na zváženie, či v čase rozhodovania odvolacieho súdu ešte bude potrebné toto ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou obžalovanému uložiť (len dávam do pozornosti súdu, že podľa § 74 ods. 5 Trestného zákona ochranné liečenie uložené páchatelovi podľa § 73 ods. 2 písm. c) ambulantnou formou trvá najviac 12 mesiacov). Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem odvolaciemu súdu, aby požiadal o informáciu lekára p. B. k tej skutočnosti, či vzhľadom na súčasný priebeh protialkoholického liečenia u obžalovaného je potrebné v ňom naďalej pokračovať ambulantnou formou resp. či možno už konštatovať, že doterajšie protialkoholické liečenie už splnilo u obžalovaného účel.

K uloženým obmedzeniam a povinnostiam v rámci probačného dohľadu:

Pokiaľ ide o uložené obmedzenie podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona spočívajúce v príkaze zdržiavať sa v obydli, t. j. na adrese C. D. XXX, S. H., a to každý deň nepretržite v čase od 19.00 hod. do 05:00 hod. nasledujúceho dňa, okrem vymedzených podmienok probačným a mediačným úradníkom, ktorého súhlas na vzdialenie sa z určeného miesta obydli je potrebný vopred, obhajoba dáva do pozornosti súdu, že od svojho prepustenia z väzby na slobodu obžalovaný v tomto režime žije dodnes, pričom s odstupom času toto obmedzenie považujeme za príliš reštriktívne a neprimerané a to najmä s prihliadnutím na prácu, ktorý vykonáva obžalovaný (zamestnávateľ vyžaduje od neho pracovnú pohotovosť) a s tým spojenú administratívnu záťaž (udeľovanie výnimiek) pre mediačného a probačného úradníka a nastavenú dĺžku skúšobnej doby (tri roky), počas ktorej by toto obmedzenie sa malo realizovať.

Ako už bolo aj Krajským súdom konštatované, obvinený nie je kriminálne narušená osoba a teda podľa obhajoby nie je možné konštatovať (aj vzhľadom na register trestov a výpis priestupkov), že má sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Obhajobe nie je zrejmé, prečo napadnutý súd prevzal toto obmedzenie z rozhodnutia o väzbe a je ďalej potrebné konštatovať, že z hľadiska súdnej praxe súdy podobné obmedzenie (zdržanie sa v obydli) neuplatňujú (a ak tak minimálne) ani v prípadoch recidívy páchatela.

Obhajoba poukazuje nato, že ani zákon nevyžaduje, aby s obmedzením spočívajúcom v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ktorý zákaz bude kontrolovaný prostredníctvom technických prostriedkov - zariadením kontroly požitia alkoholu, bolo súčasne ukladané aj obmedzenie spočívajúce v príkaze zdržiavať sa v obydli.

Obhajoba by vedela pochopiť, keby vyššie uvedené obmedzenie bolo uložené napr. páchatelovi, ktorý má sklon páchať trestnú činnosť v nočných hodinách, čo však nie je prípad obžalovaného.

K uloženému trestu zákazu činnosti.

Vo vzťahu k ukladanému trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkého druhu obhajoba uvádza, že samotné uloženie tohto trestu obhajoba považuje za zákonné, je zrejmé, že tento trest musel byť obžalovanému uložený a to aj v zákonom upravenej trestnej sadzbe (§ 61 ods. 3 Trestného zákona), avšak výmeru tohto trestu vo výške 72 mesiacov obhajoba považuje za neprimeranú a príliš prísnu (pozn.: v prípade ukladania tohto trestu súd zistil pomer 2:1 v prospech poľahčujúcich okolností).

K návrhu na konečné rozhodnutie

Ako už bolo konštatované, obžalovaný v čase písania tohto vyjadrenia je pod probačným dohľadom a je reálny predpoklad, že tento dohľad naďalej bude trvať, pričom podľa názoru obhajoby správanie obžalovaného v rámci určeného dohľadu ma význam z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného, posúdenia možnosti jeho nápravy a posúdenia jeho správania po spáchaní trestného činu, čo sú priamo skutočnosti, na ktoré súd musí prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona a preto žiadam odvolací súd, aby ku konaniu verejného zasadnutia o odvolaní tento súd zabezpečil aktuálnu správu o probačnom dohľade k osobe obžalovaného.

Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhujeme odvolaciemu súdu, aby podľa § 321 ods. 1, písm. b),d),e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení a aby zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol rozsudkom a to tak, že obžalovanému:

- uložil miernejší úhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bude podmienene odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe
- uložil obžalovanému miernejšiu skúšobnú dobu v porovnaní v napadnutým rozsudkom
- už neuloží ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou (pokiaľ odvolací súd bude mať zato, že protialkoholické liečenie, ktoré obžalovaný absolvoval v rámci probačného dohľadu už splnilo svoj účel)
- aby odvolací súd vypustil z obmedzení a povinností, ktoré sú súčasťou probačného pohľadu povinnosť podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, prvostupňovým súdom ukladanú obžalovanému ako povinnosť spočívajúcu v príkaze zdržiavať sa v obydlí, t. j. Na adrese C. D. XXX, S. H., a to každý deň nepretržite v čase od 19.00 do 05.00 hod. nasledujúceho dňa, okrem vymedzených podmienok probačným a mediačným úradníkom, ktorého súhlas na vzdialenie sa z určeného miesta obydľia je potrebný vopred.
- uložil obžalovanému miernejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla akéhokoľvek druhu v porovnaní v napadnutým rozsudkom

Vo vzťahu k odvolaniu okresnej prokuratúry, ktorá podala odvolanie v neprospech obžalovaného, tak toto žiadam ako nedôvodné zamietnuť v celom rozsahu.“

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na podanom odvolaní, stotožnil sa s jeho písomnými dôvodmi a navrhol rozhodnúť podľa petítu písomných dôvodoch odvolania. Odvolanie obžalovaného prokurátor navrhol zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní, ako aj na jeho písomných dôvodoch, dodal, že od rozhodnutia okresného súdu uplynula ďalšia doba, počas ktorej bolo správanie obžalovaného sledované, pričom neboli zistené žiadne nedostatky. Obmedzenia tak, ako boli uložené okresným súdom, veľmi sťažujú výkon zamestnania obžalovaného, preto navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť a odvolanie prokurátora zamietnuť, ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (v texte tohto rozhodnutia aj len „Tr. por.“), na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami

vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a obžalovaného a ich dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaniami napadnuté výroky o uložených trestoch a ochrannom opatrení.

Z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uložených trestoch obžalovanému vyplýva, že prokurátor namietal existenciu vád podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Prokurátor konkrétne namietal neprimeranú miernosť uloženého podmieničného úhrnného trestu odňatia slobody, neuloženie trestu prepadnutia veci a tiež žiadal uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Z odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého podmieničného úhrnného trestu odňatia slobody, uložených povinností a obmedzení a tiež trestu zákazu činnosti. Zároveň obžalovaný žiadal neuložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou s prihliadnutím na dobrovoľné absolvovanie takéhoto liečenia obžalovaným.

Odvolací súd na základe preskúmania veci dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré zistenia boli podkladom pre výroky o trestoch a výrok o ochrannom liečení obžalovanému, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd konštatuje, že správnosť uvedených skutkových zistení okresného súdu prokurátor a obžalovaný v dôvodoch podaných odvolaní ani nenamietali.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v ustanovení § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložených trestoch, senát odvolacieho súdu dospel k záveru o nedôvodnosti odvolacích námietok prokurátora.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa má pri ukladaní trestov prihliadať na možnosti, aby uložený trest bol čo najefektívnejší v rámci individuálnej, ako aj generálnej prevencie, ako aj čo najúčinnnejšej prevýchovy páchatel'a. Vo všeobecnosti sa na páchatel'a trestného činu pôsobí, pokiaľ to okolnosti prípadu dovoľujú, miernejšou formou trestov, ako sú alternatívne prípadne podmieničné tresty odňatia slobody (viď aj §

33a ods. 3 Tr. zák.). Až v prípade, že tieto tresty nemali na páchatel'a prevýchovný účinok, pristupuje sa k ukladaniu najprísnejšieho možného trestu, a to vo forme nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa záveru odvolacieho súdu okresný súd pri ukladaní konkrétneho druhu a výmery trestu dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti svedčiace nie len v neprospech (na ktoré len poukazoval prokurátor v podanom odvolaní), ale aj v prospech obžalovaného. Aj keď sa možno stotožniť s názorom prokurátora o určitých náznakoch zo sklonov obžalovaného k porušovaniu záujmu, chráneného ustanovením § 289 ods. 1 Tr. zák., odvolací súd poukazuje na ďalšie okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku uvedené a správne zistené skutočnosti, ktoré sú z hľadiska ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. rozhodné pre ukladanie trestov a ktoré svedčia v prospech obžalovaného.

Odvolací súd k tomu uvádza, že okresný súd po materiálnej stránke v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. správne prihliadol na to, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a na skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenia o vine, ktoré okresný súd prijal, významným spôsobom napomohol súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Túto okolnosť je nevyhnutné aj podľa názoru odvolacieho súdu významným spôsobom zohľadňovať pri ukladaní trestu, a to uložením úhrnného trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zák. Zároveň obžalovaný bol doposiaľ len raz súdne trestaný, pričom toho času má toto odsúdenie zahľadené a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Odvolací súd zároveň nezistil žiadne skutkové okolnosti podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., ktoré by zvyšovali závažnosť obžalovaným v súbehu spáchaných trestných činov nad mieru, predpokladanú v ich skutkových podstatách, uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, preto dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je možné u obžalovaného dosiahnuť aj uložením úhrnným trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom v skúšobnej dobe a trestom zákazu činnosti, zohľadňujúc pritom aj súbežné uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou obžalovanému.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu prihliadol aj na doterajší výkon väzby obvineného, ktorému výkonu napriek jeho zabezpečovaciemu charakteru nemožno uprieť aj určitý výchovný účinok na obvineného a doterajší bezproblémový výkon probačného dohľadu nad obžalovaným pri nahradení väzby.

Vo svetle zistených skutočností, svedčiacich v prospech obžalovaného, je aj podľa názoru odvolacieho súdu možné dospieť k rozumnému záveru, podľa ktorého uložený podmienený úhrnný trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti aj bez uloženia prokurátorom navrhovaného trestu prepadnutia vecí sú spôsobilé viesť obžalovaného ku sebareflexii v zmysle eliminácie prípadných sklonov k porušovaniu záujmov chránených ustanovením § 289

ods. 1 Tr. zák. a teda naplniť u obžalovaného výchovný účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. V neposlednom rade toto odsúdenie pre obžalovaného znamená dôraznú výstrahu pred ďalším porušením záujmu chráneného uvedeným ustanovením Trestného zákona, ktoré porušenie by s poukazom na ustanovenia § 61 ods. 5 a 7 a § 69 ods. 5 Tr. zák. okrem iného znamenalo aj nevyhnutnosť uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie. S poukazom na uvedené sa preto odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora o neprímeranej miernosti trestov, uložených obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru o jeho čiastočnej dôvodnosti, a to pokiaľ ide o napadnutým rozsudkom uloženú povinnosť obžalovanému zdržiavať sa v obydlí v konkrétne vymedzenom čase a povinnosť podrobiť sa kontrole uložených obmedzení a povinností technickými prostriedkami podľa osobitného zákona. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, zhodnotiac okolnosti konkrétneho prípadu a najmä poznatky o osobe obžalovaného, odvolací súd považuje v zhode s námietkami obhajoby uloženie týchto povinností za nedôvodné a neprímerane prísne.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k právnemu záveru, že v dôsledku uloženia týchto povinností je uložený trest obžalovanému neprímeraný v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Preto odvolací súd musel pristúpiť k zrušeniu napadnutých výrokov o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. okresný súd správne ustálil skutkový stav veci, na podklade ktorého možno urobiť nové rozhodnutie vo veci. Preto odvolací súd pri svojom rozhodovaní o uložení trestu vychádzal zo skutočností, z ktorých vychádzal aj okresný súd.

Na podklade správnych zistení okresného súdu odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sú v danom prípade splnené zákonné podmienky pre uloženie úhrnného trestu odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. vo výmere dva roky s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na určenú skúšobnú dobu tri roky a tiež uloženie trestu zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby podľa § 61 ods. 1, ods. 2,

ods. 3 Tr. zák. vo výmere sedemdesiatdva mesiacov. Podľa názoru odvolacieho súdu hrozba výkonu trestu odňatia slobody je spôsobilá viesť obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. V nadväznosti na uloženie probačného dohľadu a z dôvodu eliminácie rizikového faktora u obžalovaného, odvolací súd po dobu trvania skúšobnej doby uložil obžalovanému tiež zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť podrobiť sa kedykoľvek na vyzvanie súdu, probačného a mediačného úradníka alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na alkohol za účelom kontroly dodržiavania zákazu požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky.

Počas skúšobnej doby bude správanie obžalovaného sledované. Ak v skúšobnej dobe bude viesť riadny život a splní uloženú povinnosť, súd vysloví, že sa osvedčil. Inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Pokiaľ ide o výrok o ochrannom opatrení napadnutého uznesenia, odvolací súd dospel k záveru, že tento je správny a zákonný a má podklad vo vykonanom dokazovaní. Okresný súd správne vychádzal zo záverov znaleckého dokazovania k duševnému stavu obžalovaného, v ktorých znalec navrhol uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou. V tejto súvislosti z oboznámených lekárskeho správ o dobrovoľnom liečení obžalovaného zároveň nevyplývalo, že by liečba už bola ukončená a splnila v celom rozsahu svoj účel.

Keďže s poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.